

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Winterswijk

MargaBode

Najaar 2023

Bewoners naar
de Zwarte Cross

Verslag van de
Wandelmeerdaagse

Bloemenplakken
met Corso en Co

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord Raad van Bestuur

Op het moment van schrijven is het medio augustus en zitten wij volop in de vakantieperiode. De afgelopen zomermaanden stonden wel erg in het teken van tegenstellingen. Niet alleen de weersomstandigheden die varieerden van heerlijk warm, kurkdroog en te nat. Je zou maar net gewerkt hebben in de zonnige periode en met vakantie zijn wanneer het slechter is. Welverdiende vakantie om weer op te laden of een verregende vakantie waarin de beleving wel even anders is. Neemt niet weg dat de werkelijke overweldigende natuurkrachten in delen van Europa (en daarbuiten) verwoestende sporen heeft nagelaten. Wederom velen die dierbaren en huis en haard zijn verloren. Dan is een verdroogd gazon of natte tent maar bijzaak.

In deze maand was er ook de Zwarte Cross, waar je een heel divers (tegengesteld) publiek tegen komt. Naast die diversiteit is er een grote mate van overeenkomst: plezier maken. Want dat kunnen ze daar wel. Jong en oud is met elkaar verbonden in 'ons' stamcafé De Schans. Ook ik mocht op zaterdag ons café bezoeken en wat was het er gezellig. Wel veel lawaai en je kon elkaar moeilijk tot geheel niet verstaan, maar dat mocht de pret niet drukken. Wat een respect over en weer tijdens de vele mooie ontmoetingen. Het motto van de cross in 2023 was 'Nøhlen is dodelijk!'. 'Nøhlen' deed ook niemand. Zelf had ik de mooie ervaring dat ik in contact met een bewoner kwam waar ik 45 jaar geleden in het ziekenhuis mee had gewerkt. Ik ben een week later bij Margje in De Hassinkhof gaan koffiedrinken om even verstaanbaar bij te praten. Dit noemen wij nu 'mooie momenten maken' bij Marga Klompé.

Ik hoop dat wanneer u dit leest u ook mag denken aan mooie momenten die u de afgelopen periode heeft gehad of waar u naar uitkijkt. Mogelijk draagt het lezen van dit bewonersblad daar ook weer aan bij, waarbij een blijk van waardering voor alle betrokkenen zeker op zijn plaats is.

Marcel Duvigneau
raad van bestuur

Van de redactie

De herfst, die in september begint, is het mooiste seizoen wanneer het gaat om de natuur. De kleuren van alle bladeren veranderen langzaam van groen naar geel, bruin of rood, er verschijnen verschillende paddenstoelen en wanneer je buiten loopt kun je de geur van de bladeren en bomen duidelijk ruiken. Het herfstnummer met veel nieuwtjes, weetjes, leuke verslagen van activiteiten van de plaatselijke Marga Klompé huizen. In deze editie staat veel over de wandelvierdaagse van de Winterswijkse huizen die in de maand juni heeft plaatsgevonden. We hebben ook een verhaal over de Zwarte Cross waar enkele bewoners naar toe zijn geweest en natuurlijk niet te vergeten het Volksfeest van Winterswijk. De redactie van de MargaBode Winterswijk bereidt zich nu al weer voor op de wintereditie. Dat doen we op de aloude vertrouwde manier, vol inzet om u weer een mooi blad te kunnen overhandigen. Maar geniet u eerst maar van dit herfstnummer. Heeft u ook wat leuks te melden voor de wintereditie van dit bewonersblad? Schroom niet te mailen naar margabodewinterswijk@szmk.nl

Veel leesplezier namens de redactie.

Colofon MargaBode

Chantal Vergeer,
Pronsweide

Anke Hillen,
Ester Wijkamp,
Vredense Hof en
De Berkhof

Gerrie Heijnen,
Jolanda Lammers,
De Pelkwijk

margabodewinterswijk@szmk.nl

Internetcafé

Niet alleen de jeugd zit op de mobiel en achter de computer, de oudere jeugd van De Pelkwijk kan er ook wat van. Mocht u ook interesse hebben, dan is er op maandag en donderdagmorgen van 9.30 tot 11.30 uur het internetcafé in het atrium.

Vrijwilliger in de picture

Sinds kort zijn wij op De Pelkwijk een vrijwilligster rijker. Corine van Veluwen komt op de donderdagmorgen de nagels verzorgen voor degene die dit graag wil. Voor jong en oud is nagelverzorging namelijk een belangrijk onderdeel van je persoonlijke hygiëne. Even nagels knippen, vijlen of laten lakken in een mooie kleur. Klanten van Corine brengen soms ook hun eigen favoriete nagellak mee of wisselen kleurtjes met elkaar uit. In ieder geval gaan ze met een zeer tevreden gevoel naar huis, om een week later de lak er weer af te halen of bij te laten werken door Corine.

De vrijwilliger lakt de nagels van een bewoner en ondertussen wordt er een gezellig praatje gemaakt.

Nagellak

Nagellak is een cosmetisch product ter verfraaiing en versteviging of bescherming van nagels aan handen en voeten. De lak is verkrijgbaar in vele soorten en kleuren en wordt verkocht in kleine flesjes met een dop waaraan een kwastje is bevestigd. Hiermee kunnen de nagels worden gelakt. Dit kan zowel op natuurlijke nagels als op kunstnagels gedaan worden. Nagellak wordt verwijderd met nagellak-remover, veelal op basis van aceton, hoewel dit niet het beste is voor de nagels.

Geschiedenis van nagellak

Nagellak werd vermoedelijk voor het eerst gebruikt in China rond 3000 voor Christus. Een andere mogelijkheid is Babylonië, waar krijgers rond 3200 voor Christus hun nagels zouden kleuren met kohl.

In het oude Egypte werden nagels gekleurd met een mengsel van henna en bloed. De maatschappelijke positie bepaalde de kleur van de nagellak. Donkerder rood betekende een hogere rang.

In de 18e eeuw werden manicures in Europa geïntroduceerd door de handel met het Midden-Oosten en India. Hierbij ging het om het verzorgen van de nagels. Zo werd aangeraden de vingers in een badje van water met citroensap of azijn te leggen, wat de nagels zou versterken.

Aan het begin van de 20e eeuw werd de moderne nagellak geïntroduceerd. In 1932 bracht het Amerikaanse merk Revlon een lijn uit, gemaakt door de Franse visagiste Michelle Ménard. Zij liet zich inspireren door de glanzende lak die vanaf de jaren '20 op auto's werd aangebracht.

Acrylnagels werden voor het eerst gemaakt in 1957, nadat tandarts Frederick Slack een nagel brak tijdens zijn werk. Hij probeerde het te repareren met aluminiumfolie en acryl.

Dit zag er zo realistisch uit, dat hij het verder ontwikkelde met zijn broer en op de markt bracht als de eerste acrylnagels. De populaire French manicure werd in 1975 bedacht door make-upartiest Jeff Pink, als een nagellak die niet afhankelijk was van kostuumwisselingen bij modeshows.

Bewoners Pelkwijk naar de

Woensdag 19 juli om half 10 vertrok er een groep bewoners met auto's naar de Zwarte Cross voor een rondleiding achter de schermen van deze enorme organisatie. Met een golfkar werden we over het terrein gereden. Het hoofdpodium, de crossbaan en de kleedkamers van de artiesten; alles hebben we gezien. Na afloop zijn we met z'n allen naar de McDonalds geweest voor een Happy Meal en een ijsje.

Aangekomen bij de Zwarte Cross stonden er al fietstaxi's klaar om de bewoners met de rolstoel te vervoeren naar de ingang.

We hebben deze dag van alles gezien; van disco en piratentent tot BMX fietsen en de theaterweide. Ook zijn we nog even voor een broodje gehaktbal in café De Schans van Marga Klompé geweest. Dat de bewoners zelf ook een bezienswaardigheid waren op de Zwarte Cross bleek wel uit de reacties van de bezoekers. Ze werden vaak aangesproken, gefotografeerd en gefilmd. Een vermoeide dag met mooie herinneringen om niet meer te vergeten.

Zaterdag 22 juli is er een tweede groep vertrokken om dit spektakel eens mee te maken. Om half 10 vertrokken we met de huifkar van Hans Eeltink richting Lichtenvoorde. In de huifkar kregen we een heerlijk ontbijt aangeboden door bakkerij ter Weme.

Een speciale dag dankzij Marga Klompé

Laten we eens praten over een geweldig avontuur, mogelijk gemaakt door Marga Klompé. Ze regelde voor ons de toegangskarten voor de Zwarte Cross en nam zelfs de verantwoordelijkheid voor ons vervoer van en naar het festival. Maar dat is nog niet alles, we werden ook getraakteerd op een verfrissend biertje en een smakelijk hapje.

Stel je voor, we mochten het festivalterrein betreden via een speciale ingang, verborgen voor de andere bezoekers. Het voelde als een geheim pad dat alleen voor ons was bestemd.

De dag was een beetje regenachtig en het terrein was behoorlijk modderig. Maar dat weerhield ons er niet van om te genieten. We zochten onze toevlucht in Café De Schans op het Stadsplein, een knusse plek om te schuilen. Toen de regen uiteindelijk minder werd, konden we nog genieten van een band die in het dialect zong. Een mooie ervaring!

Onze aanwezigheid op het festival was dankzij een uitnodiging van Marga Klompé, wat ongetwijfeld veel organisatie vereiste. Als blijk van waardering heb ik besloten om 10 gouden medailles te laten maken voor de mensen die deze bijzondere dag mogelijk hebben gemaakt. Ze hebben het meer dan verdiend!

Wat denk je, zullen we volgend jaar weer gaan? Laten we hopen op droog weer en wie weet, misschien schijnt de zon wel...

Joost Bos

ZWARTE CROSS

Van kleine crosswedstrijd tot populair festival

Van 24 tot 26 juni 2015 vond het muziek- en motorfestival Zwarte Cross plaats. Het driedaags festival trok meer bezoekers dan ooit en lijkt steeds populairder te worden. Er kwamen meer dan 197.000 bezoekers en het was volgens de organisatie een 'meer dan fantastisch weekend'. Hoe is het festival zo groot geworden en wanneer is het eigenlijk ontstaan?

Eerste editie Zwarte Cross

Zwarte Cross is in 1997 ontstaan als een crosswedstrijd waar iedereen aan mocht meedoen. De eerste Zwarte Cross vond plaats op een weiland in de buurt van Hummelo. Er deden 150 deelnemers mee en het publiek bestond uit ongeveer 1.000 man. Na afloop van het crossen gaf de Achterhoekse band Jovink & The Voederbietels een optreden. De entree en deelname waren toen gratis en het 'festival' duurde toen slechts één dag.

Herkomst naam Zwarte Cross

De naam Zwarte Cross is afkomstig van de 'wilde' of 'zwarte' crossen die in Gelderland, Brabant en Overijssel plaatsvonden. Ongeveer een halve eeuw geleden ontstonden er illegale

crosswedstrijden die niet door een officiële bond werden georganiseerd en vaak geen lang leven beschoren waren. Toch was de sfeer op de evenementen goed en het Zwarte Cross festival kan wellicht worden gezien als een eerbetoon aan deze crosspartijtjes.

Na het daverende succes van de eerste editie besloot de organisatie het festival voor de tweede keer te organiseren. Er deden toen 350 deelnemers mee en er kwamen 4.000 bezoekers. Een nadeel was wel dat er veel gewonden vielen. Daarom ging de organisatie op zoek naar een nieuwe locatie.

Verhuizing naar Halle & ambitie

In 1999 verhuisde de Zwarte Cross naar Halle (dorp in de buurt van Zelhem). De organisatie was toen beter geregeld en het evenement werd gehouden op een officiële crossbaan. De organisatie had de ambitie om het grootste crossevenement van Nederland te worden. Ze wilden dit bereiken door naast mooie wedstrijden een meerdaags muziekfestival te organiseren.

Grootste crossevenement van West-Europa

De jaren daarna groeide het festival uit tot het grootste crossevenement van West-Europa met steeds gekker wordende stunts. Er verscheen een tank op de crossbaan, motorrijders sprongen over een kooi met hongerige tijgers, er sprong een auto met caravan over de feesttent en er werden zelfs loopings met motors gedaan. Na een lange dag hadden de bezoekers de mogelijkheid om te kamperen op de Zwarte Cross camping.

100.000 bezoekers

Het evenement trok steeds meer bezoekersaantallen en werd steeds groter. Er kwamen jaarlijks één of meerdere podia bij en er werden tribunes bij de crossbaan gebouwd. In 2006 verhuisde het festival naar Lichtenvoorde. Daar was meer ruimte voor het steeds groter wordende festival. In 2008 werd de mijlpaal van 100.000 bezoekers bereikt en in 2009 werd de hoogste motorsprong ooit gemaakt. De motorstuntman Johan Vervoort, vloog de lucht in, deed een parachute open en kwam levend en wel op de grond.

De toekomst van het muziek- en motorfestival

Tot op de dag van vandaag blijft het festival groeien. Sinds 2009 is de Zwarte Cross het evenement waar het meeste bier wordt getapt. In 2008 en 2009 werd het festival uitgeroepen tot het populairste festival van Nederland. Het festival zal in de toekomst waarschijnlijk nog groter worden. Lekker crossen op je motor, een mooi feestje organiseren en losgaan op muziek. Wat wil een mens nog meer?

In 1997 heeft een vriendengroep uit Hummelo snode plannen voor een feestje vol spektakel. Met wat muziek, crossmotoren en zonder vergunning: een 'zwarte' cross dus. Zo'n duizend man komen af op het evenement, ontsproten

aan het brein van Gijs Jolink, Hendrik-Jan Lovink en André Nijman, zoon van tante Rikie. Het zaadje dat uiteindelijk tot het idee voor het festival leidt, is geplant tijdens één van de vele gezellige avonden van de vriendengroep in huize Nijman in Hummelo. Rikie zorgt er daar voor dat het de jongens aan niets ontbreekt.

En ook op de eerste editie van het feestje van 'haar' jongens zorgt ze ervoor dat niemand iets tekort komt. Ze bakt broodjes hamburger en verstrekt die aan de hongerige bezoekers. Dan al roept Gijs Jolink haar het podium op om te vragen wat ze ervan vindt. Bovenkant formulier

In 25 jaar wordt haar status steeds meer uitgebreid. Het festival blijft groeien en bereikt in 2008 de magische grens van 100.000 bezoekers. Rikie is dan al lang gebombardeerd tot festival-directrice en wordt elk jaar in een draagstoel over het terrein gedragen. Bezoekers aanbidden haar als ware zij een koningin is: knielende festivalgangers als Rikie passeert in haar draagstoel zijn eerder regel dan uitzondering.

'Voor eeuwig de onbetwiste festivaldirectrice'

In 2020 maakt ze bekend dat ze gaat stoppen en het haar laatste jaar wordt als festivaldirectrice op de Zwarte Cross. Dit gaat niet onopgemerkt voorbij: uiteraard wordt 'de Grote Roergangster op spectaculaire wijze uitgezwaaid', zo kondigt de organisatie aan. Maar door corona is er twee jaar geen Zwarte Cross en vindt het afscheid in juli 2022 plaats.

Vervangen wordt Rikie niet, zo laat de Zwarte Cross weten: "Ze is voor eeuwig de onbetwiste festivaldirectrice van de Zwarte Cross en haar beeltenis zal te zien blijven op het festival. Er komt geen opvolger want ze is immers niet te vervangen".

Het welzijnsteam!

Gaat zij 's avonds beneden eten? In dat groepje?

Maar Anders

Je zit op je kamer eenzaam en alleen.

Geen andere mensen om je heen.

Eerder was er altijd je man.

Iemand die je aan het lachen maken kan.

Eerder had je een bepaalde structuur.

Een plan voor elke dag, van uur tot uur.

Nu lijkt elke dag hetzelfde, dag na dag...

Hulp inroepen kan niet, want dat geeft van anderen een meelijwekkende lach.

Jammer, want je voelt je vooral 's avonds vaak alleen.

Alleen aan tafel, op de bank, in bedniemand om je heen.

Dan moet je durven zeggen, zo kan ik het niet meer!

Ik wil me niet eenzaam voelen, keer op keer.

Maar die anderen dan?

Daar beneden in de gang....

Wat zullen zij zeggen als ze mij naar die groep zien lopen?

Misschien zit er niemand, laat ik het maar hopen.

Het is toch jammer dat je daar doorheen moet.

Voordat je kunt zeggen als ze mij naar die groep zien lopen?

Misschien zit er niemand, laat ik dat maar hopen.

Daar in de groep voel ik me gewaardeerd.

Daar wordt een gezellige sfeer gecreëerd.

Daar is geen vooroordeel of een meelijwekkend lach.

Daar ben ik mezelf, omdat het daar mag!

De behoefte aan aandacht, hetzelfde.

Behoefte aan liefde, hetzelfde

Behoefte aan warmte, hetzelfde

Behoefte aan gezelligheid, hetzelfde

Behoefte aan regelmaat, hetzelfde.

Waarmee begint de herfst?

Bij de astronomische herfst wordt de start van de herfst bepaald aan de stand van de aarde ten opzichte van de sterren.

Rond 21 september breekt het "herfstpunt" aan.

Het herfstpunt is wanneer de positie van de aarde in haar baan precies tegenover de positie bij het aanbreeken van de lente staat.

Wat gebeurt er allemaal in de herfst?

Als de herfst komt en er minder zonlicht is, breekt het chlorofyl af om de prachtige gele en oranje kleurpigmenten eronder te onthullen. Als de zomer warm, droog weer met veel zonlicht achterlaat, krijgen de bladeren vaak zelfs een prachtige rode kleur.

Waar is het altijd herfst?

De herfst is daarom uniek voor de <gematigde klimaatgordels>: Europa, het zuidelijke deel van de Verenigde Staten en Oost-Azië in het noordelijk halfrond, het zuidelijke deel van Zuid-Amerika, het zuiden van Afrika en een deel van Australië in het zuidelijk halfrond.

Waar staat de herfst om bekend?

Het weer is ook zeer kenmerkend in het najaar. Vooral grote temperatuurverschillen zijn kenmerkend voor de herfst. Zo kan het in de herfst al licht vriezen, maar er kunnen ook mooie nazomerse dagen ontstaan met hoge temperaturen van 25 graden of meer. Hevige herfststormen en windstille dagen wisselen elkaar af.

Najaars- en kerstmarkt in De Pelkwijk

In De Pelkwijk is er een kerstmarkt op vrijdag 8 december om 14.30 uur in het Atrium van De Pelkwijk.

Dit is met kraampjes van ondernemers uit de omgeving.

Tevens is er dit jaar ook een markt

op dinsdag 14 november om

14.30 uur. Hier nemen bewoners,

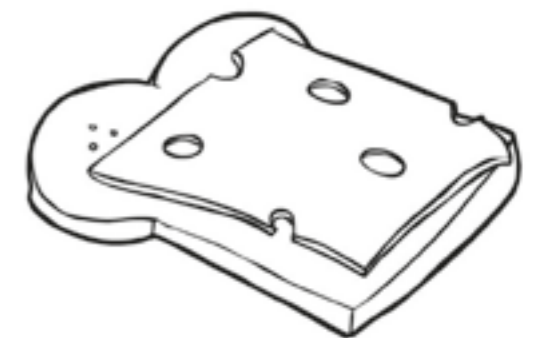
vrijwilligers en personeel aan

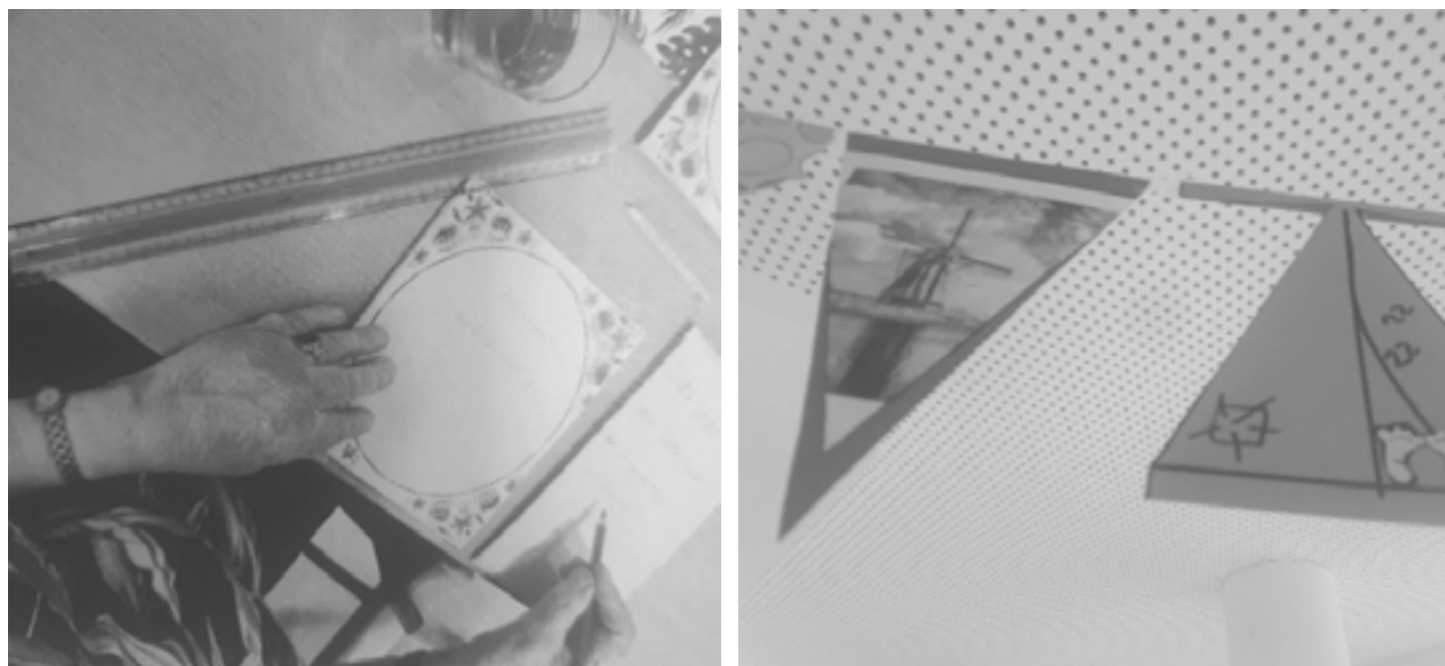
deel met hun eigengemaakte

artikelen.

Broodmaaltijd

Mocht u ook graag met meerdere mensen 's avonds een boterham willen eten, dan bent u van harte welkom om samen met bewoners en het huis van de buurt in het Grand Café een broodmaaltijd te eten.

Hollandse week op de dagbesteding De Berkhof

Wij op de dagbesteding willen de vakantiesferen graag binnen halen. Zo was het idee geboren om een Hollandse vakantieweek te houden. Door dit idee kwamen gelijk de creatieve ideeën naar boven. De aankleding bijvoorbeeld, een vlaggenlijn maken met Nederland als uitgangspunt. Verschillende afbeeldingen werden opgezocht: de molens, een Hollandse vlag. Maar alleen Nederland vonden de bezoekers maar weinig, waarom niet meerdere landen? Zo gezegd, zo gedaan.

Italië, Frankrijk en Spanje kwamen erbij, zo ook de caravan, de tent en het vliegtuig etc. Hoe leuk is het tijdens een creatieve activiteit ook de vakantieherinneringen van vroeger met elkaar te delen.

Tegeltjeswijsheden werden vastgelegd. De zelf uitgekozen tekst werd prachtig in een mooi letterschrift opgeschreven door een bezoeker die vroeger onderwijzeres was geweest.

Samen hebben we genoten van heerlijke Hollandse aardbeien verwerkt tot een gebakje of glaasje bowl. Natuurlijk ontbrak de frikandel, broodje kroket en slaatje niet.

Zo kwamen alle bezoekers in de vakantiestemming. We hebben een vakantiegroet gemaakt. Iedere bezoeker hebben we laten poseren met zonnehoed en bloemenslinger voor de mooie achtergrond. Deze afgedrukt en ingelijst. Prachtige nieuwe herinneringen hebben we samen gemaakt.

Alle foto's gemaakt voor de vakantiegroet hebben we verkleind en deze samen weer uitgeknipt. Van al die kleine fotootjes hebben we een dahlia gemaakt, met de gedachten naar ons aankomend Volksfeest.

Heidi Wierda
Welzijnsmedewerker van Dagbesteding De Berkhof

Wat doen de dieren in de herfst?

Ze krijgen bijvoorbeeld een wintervacht, leggen een voedselvoorraad aan of kruipen in een winterschuilplaats. Daar houden ze een winterslaap tot het weer voorjaar wordt. Sommige dieren slapen maanden achter elkaar, anderen worden af en toe wakker om even te eten. De eekhoorn is hiervan een goed voorbeeld.

Wat groeit er in de herfst?

Volgende groenten kan je kweken tijdens de herfst en de winter: broccoli, spruiten, wortels, koolraap, selder, erwten, rabarber, bloemkool en spinazie. Let wel op: deze plantjes houden niet van hitte of te veel warmte, plant ze dus best in het najaar als het kouder is.

Welke vogels zijn er in de herfst?

Piektijd. De piek van de vogeltrek valt in oktober. Vinken, spreeuwen, graspiepers, koperwieken, kolganzen, kieviten, kokmeeuwen, boerenzwaluwen, aalscholvers, veldleeuweriken, zanglijsters en nog veel meer. Met miljoenen slaan ze de vleugels uit.

WANDELMEERDAAGSE

Op maandagavond 3 juli was de aftrap op locatie Vredense Hof. Ruim 50 mensen, bewoners, familie en vrijwilligers, liepen deze avond mee. Om 18.30 uur was de start. Iedereen liet bij Harry zijn wandelkaart knippen en toen konden we vertrekken. We werden muzikaal "uitgezwaaid" door leden van Jazzewind. De weergoden waren ons goed gezind en vol goede moed begonnen we aan de wandeltocht van ongeveer 2,5 km. De route is speciaal uitgezet voor mensen met een rollator, in een rolstoel of in de scootmobiel. Zo af en toe hielpen we elkaar even het stoepje op of af. En onderweg werden er natuurlijk ook traditiegetrouw de wandelliedjes gezongen: "Ik heb een potje

met vet" en ook het "Hondje van de bakker" kwam voorbij. Halverwege de route stonden vrijwilligsters Annet en Grada ons al op te wachten bij de pauzeplek. Even uitrusten en genieten van fruit van Koos Prins. Het laatste deel van de route leidde ons langs de weilanden van de Jachthuisweg en toen via de Molenwijk weer terug naar Vredense Hof. Daar wachtte ons een heleboel gezelligheid. De klanken van Jazzewind kwamen ons al tegemoet en bij de finish kregen alle bewoners een mooie zonnebloem overhandigd. Onder het genot van een kopje koffie en thee bleef het nog lang gezellig buiten bij Vredense Hof. Op naar volgend jaar!

Dinsdag startte de wandelmeerdagse vanuit De Pelkwijk. Veel bewoners, familie en vrijwilligers vertrokken richting het openluchttheater op de Huininkmaat, waar een korte pauze werd gehouden en een ieder fruit en water kreeg. Na een wandeling van ongeveer 2 kilometer werden de wandelaars binnen gehaald met muziek van dweilorkest De Eierjongens, die er weer een prachtig feest van maakten. Er werd zelfs nog even geroeid. Voor alle deelnemers was er een bloem, een medaille en nog een ijsje.

Op woensdag was het vertrek vanaf De Berkhof. De hele dag hielden we het weerbericht in de gaten, want er was slecht weer voorspeld. Buienradar gaf aan dat het vanaf 18.15 uur droog zou zijn en dat klopte gelukkig ook. Bij de start hadden we nog een paar druppeltjes. Resultaateen prachtige regenboog.

Met ongeveer 25 deelnemers en 25 begeleiders gingen we op weg.

Rondom De Berkhof kun je prachtig wandelen. Door het park richting de Peperbus, over de lange brug richting De Helmhorst, daar linksaf, langs de achterkant van De Berkhof richting de BH Bulten. Daar werden we op de pauzeplek verwelkomt door prachtige zang van Dokter M en de Zusters.

Tussen het meezingen door werd de knipkaart gecontroleerd en werd er appel, banaan en watermeloen uitgedeeld. Dat ging er wel in. De polonaise werd ingezet en zo ging iedereen op weg naar het tweede gedeelte van de route. De zon was uitbundig gaan schijnen dus het was prachtig wandelweer.

Bij aankomst bij De Berkhof werd iedereen beloond met een prachtige roos. Tijdens de koffie zongen Dokter M en de Zusters het ene

bekende liedje na de andere. Het werd een compleet feestje. Bij een verzoeknummer aangevraagd door een bewoonster vloede een traantje van ontroering. Kortom ... een geslaagde wandelmeerdagse en zeker voor herhaling vatbaar.

Donderdagavond was alweer de laatste avond van de wandelmeerdagse. Wat een geluk hadden we met het weer! Het zonnetje scheen zo lekker en de temperatuur was prima. We hadden een groep van 20 wandelaars met de nodige begeleiding. Sommige bewoners hadden meerdere familieleden opgetrommeld die meeliepen en wat voor een gezellige tocht zorgde. Ook enkele cliënten van de andere Winterswijkse locaties namen deel aan deze wandelavond.

De start was vanaf Pronsweide. We liepen met een mooie route langs de Passantenkamp naar museum Freriks en de kinderboerderij. Daar werden de deelnemers verwelkomt door het draaiorgeltje Orque. Er werd volop meegezongen en gedanst. De geiten en kippen van de kinderboerderij deden ook een duit in het zakje en blaten en kukelden op hun manier mee met de muziek.

Na wat drinken en fruit werd de tocht voortgezet en ging het terugwaarts naar de Pronsweide. De koffie stond daar klaar met een lekkere plak kruidkoek. Ook hier stond het draaiorgeltje weer vrolijke deuntjes te draaien.

*Wat waardevol om nog
mooie momenten samen
te kunnen beleven*

HERFSTIG

Paddenstoelen zijn het hele jaar door in de natuur te vinden. ...
De herfst is ook een echte oogsttijd. ...
In de herfst laten veel bomen hun blaadjes los. ...
In het najaar vind je een ware zee aan kleuren in het bos. ...
Een aantal dieren heeft het in de herfst knap druk met de voorbereidingen voor hun winterslaap.

Volksfeest Pronswaide

Wat een gezelligheid in de Schoppe! Net zoals voorgaande jaren werd er door de bewoners een bloemenpaneel gemaakt. De vrijwilligers en de cliënten van de activiteit Natuurbeleving zijn maanden geleden al begonnen met de voorbereidingen. Het thema van dit jaar was "Zoek de zon op", gebaseerd op het liedje van Lou Bandy. Voor de Zonnebloem werden weer vele "kontjes geknepen" en daarna geplakt. Er werd gezellig meegezongen met de liedjes van de zender RTV Slingeland. Iedereen was welkom om mee te

helpen of om alleen sfeer te proeven. Het eindresultaat van het tafereel stond te bewonderen bij de hoofdingang. Vrijdag 25 augustus kon men op eigen gelegenheid de bloemencorso bekijken. Daarna was er een gezellig samenzijn in het Grand Café van Pronswaide. Onder de muzikale klanken van "Trio Carmelita" kon met genieten van koffie met gebak, een borrel en een broodje hamburger en braadworst van de barbecue. Bij de ijscoke kon men een heerlijk ijsje halen.

Retro-caravan

In de binnentuin van Pronswaide stond begin juni Betsie, een schattige 3-persoons retro caravan. Cliënten konden een kijkje nemen in de caravan en zo herinneringen ophalen van hun eigen vakanties. Er ontstonden leuke gesprekken bij de caravan.

Onder het genot van een ijsje en drankje genoot men van de muzikale reis die gemaakt werd; van "geef mij maar Amsterdam" tot een reisje langs de Rijn.

Fietsen

Net zoals iedere vis kan zwemmen, zo kan iedere Nederlander fietsen. Althans, bijna iedere Nederlander. De allerjongsten moeten vaak wachten tot ze een jaar of 4-5 zijn voordat ze gaan leren fietsen. Sommige snelle jongens en meisjes gaan al met drie jaar zonder zijwieltjes door de Nederlandse straten en woonerven. De Nederlander fietst bijna heel zijn leven. Eerst vooral naar school en naar vriendjes en vriendinnetjes. Later naar de stad om te gaan stappen, naar het werk, op bezoek bij bekenden en vooral ook veel recreatief fietsen. Fietsen behoort als sport tot de top 5-sporten van Nederland.

Daarnaast is er een enorme groep Nederlanders die recreatief, maar niet sportief fietst. Dat zijn echt miljoenen Nederlanders. Sinds de komst van de fietsen met elektrische trapondersteuning is het aantal fietsen alleen maar toegenomen. Senioren, die op een gegeven moment door ouderdom steeds minder gingen fietsen, hebben het fietsen hierdoor helemaal herontdekt.

Wat buitenlandse bezoekers aan Nederland vaak verbaast, is wat wij Nederlanders allemaal vervoeren op de fiets. Een kind of twee kinderen inclusief tassen is geen probleem. De complete weekboodschappen op de fiets? Waarom niet. Een kerstboom meenemen op de fiets? Het is niet gemakkelijk, maar je ziet het in december wel gebeuren. Wat voor ons zo normaal is, kan voor anderen soms heel bijzonder zijn.

Ons seizoen

Ik hou van de herfst, van de prachtige kleuren.
Kastanjes die glimmen, die heerlijke geuren.
Van het blad op de grond, een waas van oranje.
Wat is het bos trots, op zijn kleurige franje.
Ja ik hou van de herfst, best wel heel veel.
Van kruidkoek bij de thee, en een vleugje kaneel.
Van sjaals en van truien, met mooie patronen.
Een vest zo groot, ik kan er in wonen.
Want wat zit je daar lekker, bij dat knappende hout.
Je lichaam is warm, je neus nog steeds koud.
Ja ik hou van de herfstkleuren, in 't rood, geel en groen.
Laat ie me steeds weten, dit is "ons" seizoen.

Museum Plus Bus

Wat een geweldige dag! Cliënten van Pronsweide gingen een dagje uit met de Museum Plus Bus, naar het Openluchtmuseum te Arnhem. De Museum Plus Bus is een bus die wordt gesponsord door de Vriendenloterij en waar instellingen zich voor kunnen inschrijven. De cliënten werden ontvangen met een kop koffie en een lunch, waarna ze een rondleiding kregen door het museum.

Het Nederlands Openluchtmuseum is zo'n 44 hectare groot en staat vol met allerlei authentieke en bijzondere gebouwen en molens, zo ook een paar oude boerderijen uit de Achterhoek. Ieder gebouw heeft zijn eigen boeiende geschiedenis en interessant verhaal. Er was veel herkenning en de cliënten hebben genoten.

Tuinfeest op De Berkhof

Op 14 juli was er een tuinfeest georganiseerd voor alle bewoners van De Berkhof.

We hebben enorm geboft met het lekkere weer! De voortuin was feestelijk versierd en er was gezorgd voor stoelen, tafels en parasols zodat iedereen in de schaduw kon zitten.

Het was een geweldige, gezellige en ontspannen middag. We hebben genoten van heerlijke poffertjes en lekker ijs. De sfeer was

uitstekend. Er was live muziek van Duo DiJon en iedereen zong mee met alle bekende liedjes. De bewoners en het personeel hebben hier zichtbaar van genoten.

Kortom, het was een geslaagd tuinfeest en ik wil namens de groepswoningen iedereen bedanken die heeft bijgedragen aan het succes. Zeker voor herhaling vatbaar.

Moigan, groepswonen De Berkhof woning 20

Corsogroep Corso en Co

Enkele bewoners van De Pelkwijk gaan op woensdagmiddag op bezoek bij Corso & Co om te kijken hoe de corsogroep de mooie wagen voor de optocht maakt. Als ze zin hebben mogen ze helpen met het kontjes kniepen van de bloemen onder het genot van een kop koffie of thee met iets lekkers.

In 2001 bracht de Corsogroep Corso & Co de eerste wagen op de weg. Toen nog met een klein groepje enthousiastelingen, maar met het jaar groeide de groep en het succes. Inmiddels is Corso & Co uitgegroeid naar een groep met een grote groep enthousiaste, actieve bouwers en verbouwers.

De Corsogroep begint ongeveer in de maand februari al met het ontwerp van de wagen en de bouwers beginnen medio april met het geraamte van de corsowagen.

Er komt heel veel bij kijken om zo'n mooie corsowagen te bouwen. Ook de dahlia's hebben door het jaar heen de aandacht en zorg nodig.

Vanaf 2004 heeft Corso & Co een eigen dahliaveld, waarop jaarlijks ongeveer 20.000 dahliaknollen worden gepoot. De dahlia's die op het veld groeien worden gebruikt voor onze eigen wagen en verkocht aan corso's in heel het land.

Eind april gaan onze dahliaknollen de grond in. In de weken voorafgaand aan de "potersdag" worden de grote knollen gescheurd. Dit houdt in dat van deze knollen met de hand of een mes meerdere kleine knollen worden gemaakt.

Wanneer alle knollen zijn verkleind, kunnen ze de grond in. De dahlia's worden per kleur en soort in bedden gepoot. Door een tractor worden sleuven getrokken. Achterop de tractor is een plateau bevestigd met twee pijpen. De dahlia's worden in deze pijpen gegooid, zodat ze netjes in de sleuven vallen. Daarna worden de sleuven dicht gemaakt.

Na het potten wordt er wekelijks geschoffeld om de bedden onkruidvrij te houden. Als de dahlia's hun kopjes boven de grond steken, wordt er begonnen met het plaatsen van hekjes bij de bedden.

Aan deze hekjes worden linten bevestigd die ervoor zorgen dat de dahlia's met slecht weer niet uit elkaar vallen en omknakken.

Uitgebloeide bloemen worden wekelijks verwijderd en weggegooid. Eind juli wordt er voor de eerste maal voor een ander bloemencorso geplukt. Plukken van dahlia's doe je door je hand onder de bloem te leggen en de bloem op te wippen zonder het steeltje mee te trekken.

De dahlia's worden per kleur en soort in kratten verzameld. Afhankelijk van de grootte van de bloem gaan er 300 tot 600 bloemen in een krat.

Ze leveren dahlia's voor ongeveer 10 corso's in het land en onze eigen corsowagen.

Na het laatste corso laten ze de dahlia's uitbloeien. In oktober worden de linten en hekjes weer weggehaald, waarna het loof van de dahlia's wordt verwijderd met behulp van een loofklapper.

De tractor gaat met een rooimachine over de bedden om alle knollen uit de grond te halen. Deze knollen worden in kratjes gedaan om vervolgens weer in de opslagruimte te worden opgeslagen.

Bloemenbord 2023

‘Vanaf het bankje’

Bernhard Harfsterkamp was een bekende Winterswijker en groot liefhebber van de natuur. Hij was raadslid en schrijver, hij schreef onder andere columns over de natuur en het landschap.

Deze columns waren te lezen in het Achterhoeks nieuws en Aalten Vooruit en erg populair onder de lezers. Op zijn fiets trok hij er graag op uit, om ergens op een bankje plaats te nemen, en te vertellen over het gebied dat vanaf het bankje te zien was. De verhaaltjes werden geschreven “vanaf een bankje” ergens in Winterswijk, Aalten en soms verder weg.

Hij observeerde de natuur, het landschap, flora en fauna en schreef hier verhalen over. Hij deelde deze stukjes met de lezers. Zo combineerde Bernhard zijn liefde voor de natuur en het schrijven van verhalen.

Op het bloemenbord van De Pelkwijk zit een man die zit op een bankje, misschien genietend van dat wat de omgeving hem biedt of mijmerend over het leven. Velen van ons gaan onderweg met de fiets of wandelend even ergens zitten op een van de vele bankjes die hier in de achterhoek staan.

Bewoners De Pelkwijk bloemen aan het plakken in het atrium

Leden Cliëntenraden Winterswijk

per augustus 2023

Leden cliëntenraad De Berkhof

- De heer C.G. Oteman
Cliënt wzc De Berkhof
- Mevr. H. Boesveld
Cliënt wzc De Berkhof
- De heer B. Beernink
Cliënt wzc De Berkhof
- Mevr. T. Beernink
Cliënt wzc De Berkhof
- Mevr. E. Scholten
Familie cliënt wzc De Berkhof
- Vacature (4 x)

Leden cliëntenraad De Pelkwijk

- De heer G. Rösken (voorzitter)
Cliënt wzc De Pelkwijk
- Vacature (6x)

Leden cliëntenraad verpleeghuis Pronswede

- De heer W. Stolk (voorzitter)
Familie cliënt PG (woning 2)
- De heer H. te Brummelstroete
Familie cliënt PG (woning 4)
- De heer F. Ruepert sr.
Cliënt afd. Slingeland (somatiek)
- De heer G. ten Hietbrink
Familie cliënt PG (Goorweg 12a)
- Vacature (4 x)

Leden cliëntenraad Vredense Hof

- Mevr. I. Beijers-Holders (voorzitter)
Contactpersoon Vredense Hof
- Mevr. L. v.d. Rest
Contactpersoon Vredense Hof
- Mevr. L. Idink-Beijers
Contactpersoon Vredense Hof
- Mevr. L. Ubbink-Wiggers
Contactpersoon afd. PG (woning B)
- Mevr. M. Klein Langenhorst
Contactpersoon Vredense Hof
- De heer A. van Westhreenen (CCR-lid)
Familie cliënt afd. PG (woning C)
- De heer J. Bos
Cliënt Vredense Hof (som)
- De heer A. van Dam
Cliënt Vredense Hof (som)
- Vacature (1 x)

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

- Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
- Mevr. S. de Booij
Winterswijk
- De heer W.R. Broeke
Lochem
- Mevr. E. Venderbosch
Lochem
- Regio Aalten
Vacature (2x)

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Ziekenhuisstraat 14
7141 AN Groenlo
tel: 0544-474100 tst 3409
email: cliëntenraad@szmk.nl

Herfst

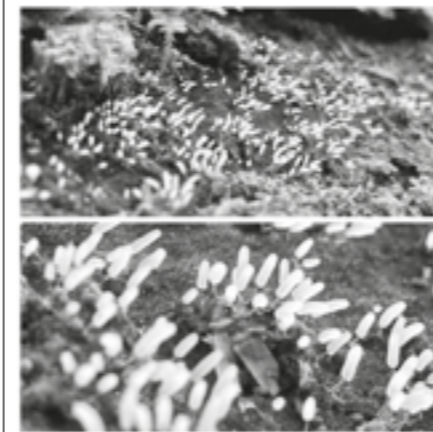
Hoewel deze zomer ook een paar herfstige weken kende, is de meteorologische herfst nu echt begonnen. Weer een nieuw moment van verandering in het jaar. Veranderingen, in de breedste zin van het woord. De dagen worden korter en de avonden duren langer. De gemiddelde temperatuur zal verder dalen en wellicht valt er weer meer regen. De zomerzon heeft haar best gedaan om groenten en vruchten te laten groeien, waardoor in de herfst de meeste gewassen geoogst kunnen worden. De bomen gaan in de spaarstand door de dalende temperatuur en het gebrek aan zonlicht. Hun bladeren veranderen van felgroen naar goudgeel, oranje, rood en bruin om ze uiteindelijk los te laten en de grond ermee te bedekken. De herfst kan daarom ook wel worden

geassocieerd met loslaten. Het loslaten van het warme weer, de bladeren die vallen en de laatste vruchten en groenten die geoogst worden en zichzelf loslaten van de moederplant.

Toch is de herfst voor mij meer dan loslaten. Het is voor mij een moment om stil te staan bij wat het leven tot me tot nu toe heeft gebracht. Ik denk hierbij terug aan het oogsten. Wat heb ik dit jaar gezaaid? Of anders gezegd, wat wenste ik mezelf of een ander toe? Wellicht was er iets dat ik wilde bereiken? Welke kansen heb ik ergens voor gekregen en gegrepen? Of is me iets toegevallen, zoals een bijzondere, onverwachte ontmoeting met een onbekende? Door middel van deze vragen sta ik stil bij wat ik mag oogsten, mag binnenhalen. Wat heb

ik als waardevol ervaren of ben ik dankbaar voor? Ik besef me ten eerste dat dit oogsten niet vanzelfsprekend is. Om een gewas te laten groeien, heeft het de juiste grond nodig, zonlicht, water en veel inspanning. En ook dan, geeft al het harde werk geen garantie voor succes. Zoals het weer, hebben we veel in het leven niet in de hand. Soms komt een vrucht niet tot bloei, of smaakt het niet zoals gehoopt. En hoe verhouden we ons daartoe? En wanneer het gezaaide dan toch onverwacht tot bloei kwam, maakt dat extra waardevol. Daarom sta ik in de herfst vaak stil bij de vraag: wat wil ik blijven koesteren en wat mag ik loslaten?

Naast loslaten en koesteren wat ik heb mogen ontvangen, denk ik bij de herfst ook aan de toekomst en aan nieuw leven. Misschien is het nogal tegenstrijdig, in vergelijking met het vervaagde groen van de bladeren die uiteindelijk de grond gaan bedekken. Tegelijkertijd zijn diezelfde bladeren een nieuwe voedingsbodem voor allerlei andere organismen. De herfst brengt zo een heel nieuw leven voort, wat niet altijd zichtbaar is voor het blote oog. Er is namelijk een hele wereld van leven onder onze voeten wat zich vooral tijdens de herfst laat zien. Af en toe een zonnestraal, vochtige grond,

IJsvingertjes. Minuscule paddenstoelen die zich voornamelijk laten zien wanneer het vochtig en koel is. Foto's: Naomi Bruil-Pontier

een bodem vol bladeren en ander vergaan materiaal zijn geweldige omstandigheden waarin schimmels en paddenstoelen kunnen groeien. Wat de natuur eerder in het jaar moest loslaten, ondersteunt nu nieuw leven. Er is een heel netwerk van sporen onder onze voeten dat ongezien verbonden is met elkaar en dat de natuur helpt voortbestaan. Schimmels hebben immers een nauwe relatie met bomen. Afhankelijk van de schimmel helpen zij een boom afbreken en sneller op te laten nemen in de voedselkringloop. Ook zijn er schimmels die samenwerken met bomen en zo voedingsstoffen uitwisselen om beiden te kunnen groeien. Op beide manieren ondersteunen zij het leven en hiermee de toekomst.

Zo staat veel in verbinding met elkaar. De groenten en het fruit zal niet ontstaan zonder de bestuiving van insecten en zal niet groeien zonder de zon, het water en al het harde werken. We zullen niet van de groenten en fruit kunnen genieten, als we hen niet losmaken van wat hen leven gaf. En ook als iets lijkt te zijn vergaan, ontstaat er weer nieuw leven in de vorm van schimmels en paddenstoelen die ook weer nieuw leven voortbrengen.

Door de regen en de kortere dagen vind ik de herfst ook wel treurig aanvoelen. Toch vind ik troost in de gedachte dat alles in de natuur continu in beweging en in verbinding is met elkaar. We mogen koesteren wat we hebben en loslaten wanneer het moment daar is, om zo weer opnieuw te mogen beginnen.

Ik wens u en uw familie een hele fijne herfst, vol onverwacht mooie momenten.

Naomi Bruil-Pontier
Geestelijk verzorger

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment